

Baltacıoğlu ile Konuşma

DİYOR KI...

Türkiyede gerici yoktu ve yoktur. Kuruntu vardı, kuşku vardı. Bundan sonra yalnız bir şey akla gelebilir. O da bazı bayağı politikacıların, cimrice çıkarlarına düşkünlerin, o kuruntuyu uyandırmaya çalışması, o yüzden çıkarlarını sağlama düşüncesinden ibarettir. Temin ederim ki, bütün varlığımla temin ederim ki, bu gibiler her ne biçim, görünüş ve sebeple olursa olsun, varlıklarını duyurdukları gün, Türk ulusunun amansız kahrına hedefolmaktan kurtulamıyacaklardır.

Bu ulus yüzyıllardan beri bu gibi, gericilerin, bilgisizlerin, ikiyüzlülerin, çıkar düşkünlerinin, serserilerin sözlerine inanmak safliğini gösterdiğinden dolayıdır ki bugün çamurdan ve sazdan izberde oturmağa mahkûm olmuş, çıplak ayaklarıyla ve çıplak gövdeleriyle, çamurların, karların, yağmurların amansız şamarları altında, yeniden aklını başına toplamak zorunda kalmıştır.

Yaşama felsefesinin garip bir belirtisidir ki, her yararlı ve yeni şeye karşı mutlaka bir kuvvet çıkar. Buna bizim dilimizde gericilik derler. İşte bu gericiliğin yok edilmesi için gerekli tedbirler alınmış olmalıdır. Bütün ulus gönül rahatlığıyla inansın ki, devrimi

yapanlar bu gibi yıkıcı kuvvetleri çıktığı noktada yok edecek güç ve yeteneğe ve tedbire sahiptirler.

Siyasi hayatımızda karşılıklı çahşmanın verimli gelişmesi ancak yurttaşlar arasında düşmanlık doğmasına yer verilmemesiyle sağlanabilir. Bunun çareleri partilerin içine girebilecek samimiyetten uzak ve gizli amaçları olan kişilerin, yasaların dışına çıkanların, bütün ulusca tiksindirici görülmesi ve cumhuriyet esası üzerinde çahşan partilerce bu gibilerden uzak durulmasıdır.

Bütün yeryüzünde olduğu gibi ülkemizde de en başta bulunan önemli işimiz iktisat işidir. Bu işte en yüksek başarıyı sağlamaya çahşmak hayattır, zorunludur.

Efendiler, hiç kimseden çok birşey istemiyoruz. Yeryüzünde her uygar ulusun doğuştan sahip olduğu şeylerden bizi yoksun bırakmamahdırlar.

Bizim istediğimiz şey bu güne kadar yoksun yaşatılan ulusun, varlığı önemli görülmeyen ulusun yaşamayı, geçim bolluğunu hak etmiş bir kuvvet olduğunu hükümetimize, hükümetlere anlatmaktır.

anlaşılabilmesi için. 2) Sürelerin hangi olaylar vesilesiyle, niçin gönderildiğini göstermek için. 3) Ayetlerin konularına göre, din, ahlâk, hukuk, eğitim, biyoloji, kozmoloji bölümlerine ayrılınca nasıl tümleştiklerini, kendi kendilerini nasıl açıkladıklarını göstermek için. 4) Başka tefsirlerdeki doğru yorumlamaları, yanlış yorumlamaları göstermek için. İşte bu tefsiri böyle anladığım içindir ki Kuran ayetlerini konularına göre bölümlere ayırdım. Böylece bütün ayetler Allah, Peygamber, yerler, gökler, insan, melek, cin gibi birliklere ayrıldı. Böylelikle ayrı sürelerde geçen bu konulu ayetler biraraya getiril-

miş, Kuran'ın birliği, bütünlüğü daha iyi anlaşılacak olacaktır.

— Son yıllarda yapılan Kuran çevirilerini dil bakımından nasıl buluyorsunuz?

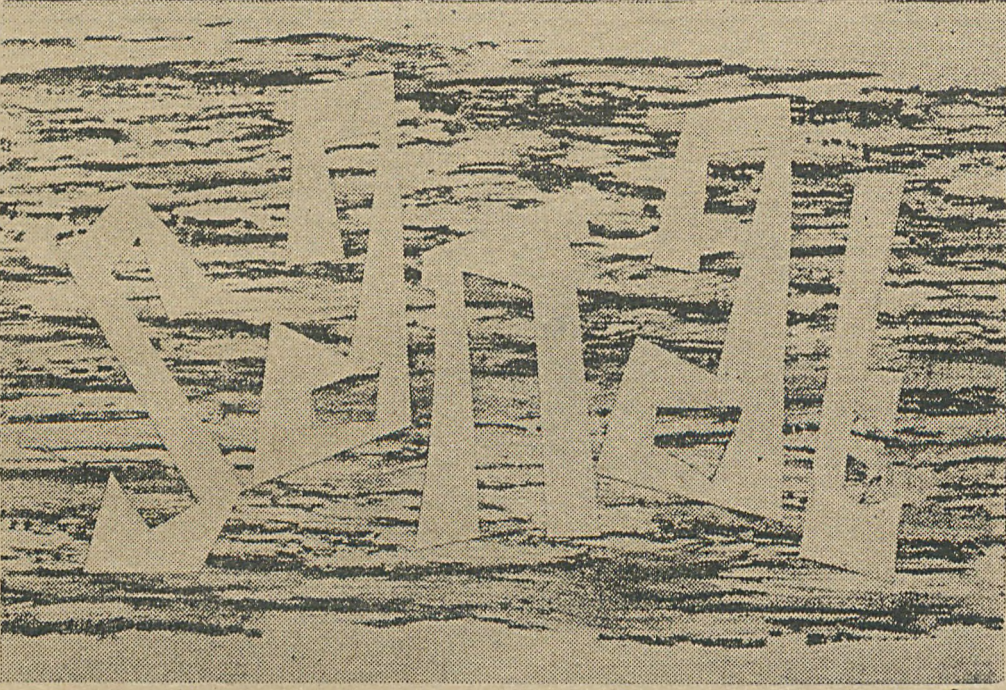
— Çok farklı buluyorum. Türkçe kendini aramaktadır. Millî dil kendini Kuran dilinde bulacaktır. O zaman Arapça kırmaması, Osmanlıca olmayan ana dile kavuşmuş olacaktır.

— Dinle milliyetin ilgisi var mıdır?

— Sosyologlar, cemiyeti içtimai kurumların tümü olarak düşünürler: din, ahlâk, hukuk, dil, sanat, teknik... gibi kurumların tümü olarak. Hem de bu kurumları bir-

birinden ayrı, birbirine karışmaz birlikler olarak düşünmeye kendilerini zorlarlar. Bu düşüncü, bu zorlayış bir kerteye kadar ilim yapmak zorundan ileri gelmektedir. Çünkü ilim yapma, bir bakıma, parçalamadır. Bu durumda olanlar "din başka, milliyet başka" derler ve milliyeti din dışına aramakla kalmazlar, dinliliği milliliğe karşı da sayarlar! Acaba doğru olan nedir? Ben uzun zaman çalıştıktan sonra şunu iyice anladım ki ahlâk, dil, zevk, mimik, melodi, mit... dışında milliyet yoktur. Milliyet bütün bu millî değerlerde gömülü olan geleneklerdedir. Bir milletin milliyeti din

geleneklerinde de gömülüdür. Bir çocuğa ahlâk, zevk, dil, mimik, melodi, bütün gelenekleri aşılaysın da dinî gelenekleri aşılaysın, o çocuğun millî benliği eksik kalır. Din milletten millete değişmeyen bir bütün değil midir diyecekler. İslâm dininde değişmeyen unsur yalnız kitaptır. Ancak, din kavramlarına, din inançlarına bütün rengini, bütün sıcaklığını, bütün benliğini, bütün özelliğini veren, millî ruhtur. Bir cami, bir türbe, bir tören dinin olduğu kadar millî zevkin, millî dilin, millî ahlâkın da öz çocuğudur. Demek oluyor ki, millet ferdi dinleşerek de millileşir.

TÜRK GENÇLİĞİNİN MÜZİK SORUNLARI

Bülent TARCAN

— I —

Türk çocuğu musikiye karşı çok üstün bir hassasiyet sahibidir. Kendilerini bu sanata vakfetmeyenler arasında bile, sistemli bir eleme ve yetiştirme yapıldığı takdirde, Fransızların (bon musicien) dedikleri standarta erişecekler çoktur. Bu fikirler zaten kariyer icabı birlikte yaşadığımız gençliğe kompliman yapmak amacından değil, inancımızdan doğmaktadır. Türk çocuğunun mutlak müzik istidadına nasıl inanmıyayım ki:

1 — Batı dünyasının çocukları her büyük şehirde bir koro veya senfonik orkestra bulurken bizde bu ancak iki şehirde mümkündür.

2 — Batıda çocuk yüz yıllar süresince gelişerek bugünkü seviyeye ulaşmış bir polifonik müziğin tabii mirasçısı olarak doğar, bizim çocuğumuz ise tek seslilikten çok sesliliğe yönelmenin bir medeniyet icabı olduğunu dahi anlamayan bir çoğunluğun alaturka - alafranga didişmesi içinde gözlerini açar.

3 — Bu çocuk geleceğin yaratıcı bir dehası veya uluslararası çapta bir virtüoza olabilecek istidat sahibi bile olsa, bu üstünlüklerinden istifade etmesi büyük bir şans meselesidir. Zira önce çevresinin etkileri altında epeyce bo-

caladıktan sonra, kendini bu çemberden koparabilirse ne âlä. Yoksa ziyan olup gittikten sonra, bir gün entellektüel bir adam olma şansını elde eder de gerçek istidadını çok geç olarak anlarsa acı ve tedavi edilmez bir hüsrancı ömrü boyunca çeker. Müziğe asla bir kariyer değeri vermiyerek, çocukları zorla doktor, mühendis veya yönetici işlere sürerek bu işlerde bir sürü küskün, isteksiz ve değersiz insanların türemesine sebep olan aileler hâlâ da çoğunluktadır. Eski neslin müziği (keyif) unsuru olarak alan düşünce-sini kökünden sarsarak onun gerçek istidatlılar için ne büyük ümid güneşi olduğuna inandırma dâvasını hele bizde halletmek ne güçtür. Eğer çocuk bütün bu engelleri bir çok zarar ve yorulma pahasına aşarak eninde sonunda müziğe kavuşmuş olsa bile gene de batılı kardeşleri yanında fazla şanslı değildir. Aradan şanslıları sıyrılıp kapağı Avrupaya atar. Bir çoğu da bizim imkânlarımızla yetinerek eserlerini çaldır-mak veya çalmak için uğraşır durur. Halbuki:

4 — Millî bir yayımcıdan da, gençlerin eserlerini yayıp tanınmalarını sağlayacak artistik salonlardan ve çevrelerden de mahrumuz. Yazılanların çoğu kartonlarda kalacaktır ve son olarak:

BİZİM DÜNYA (*)

- Dekorluk bir pano için şiir -

Eize bir dünya gerek günlük güneşlik
Pırıl pırıl güneşlik
Suları cennet kokan bir dünya
Her doğan gün o dünyada
Hafif bir atkıdır
Gülden yaldızdan
Yaşamak o dünyada böyle soğuk değil

Eize bir dünya gerek salt ağaçlık
Salt güler ulu ağaçlık
Ağır dallarda papağanlar şakar
Gün gibi diri
Kuşlar o dünyada böyle kasvetli değil

Ah; bize bir dünya gerek gül güllüstan
Aşkdan sevinçten türküden şaraptan
Sevinmek o dünyada böyle günah değil

Yaranım yoldaşım, davran gidelim
Gelinim kadını, şahlan gidelim

Langston Hughes'dan
Çeviren: Necati CUMALI

(*) Ataç Kitabevi yayınları arasında çıkacak MEMLEKET ÖZLEMİ adlı kitaptan.

DÜNYA GENÇLİĞİNDEN

Modern Dünyada Vatandaş

Anna KETHLY'nin Way Forum yazarı ile yaptığı konuşma.
(Anna KETHLY Macar ihtilâlindeki seçkin rolü ile tanınır)

Çeviren: Tunçer ÖREN

— (Zit sosyal ve politik sistemlerin fikirlerinin yarıştığı günümüzde), sizce vatandaşlığın esası nedir?

— Sorunuzu cevaplamadan vatandaşla uyruk arasındaki kesin ayrımı belirtmeliyim. Vatandaş, varlığını, çalışmasını, gönülden arzuladığı bir toplumda yaşar. Kendisi bir şeyler verir bu topluma. Sorumluluğunu duyar. Uruksa devlet gücünü kabullenir sadece. Katlanmaktan başka yolu yoktur onun.

— Vatandaşın topluma karşı sorumlulukları, toplumun bireye karşı zorunlu olduğu davranışlar nelerdir?

— Kanun, nizam ve törelere uymak, toplumun refahını ilerletmek için kendisinden beklenen bilgilerle çalışmak, genel olarak vatandaşın ödevleri arasındadır. Toplumun ise kanun, nizam ve töreler meydana getirmek, bunları bütün bireylere hiçbir ayırım gözetmeden aynı şekilde uygulamak, vatandaşı her türlü haksızlıklardan korumaktır görevi. Yönetim gücünün eşirliklerine karşı vatandaşın kendini savunma yetkisi vardır. Kanunlarla korunan kişisel hakları, yönetme gücünün davranış, çalışma ya da ihmali ile tehlikeye düşerse, vatandaş kendini korumalıdır. Devlet kendi başına bir son değil, vatandaşların toplumsal yaşamalarını kolaylaştıran bir organdır.

— Vatandaşın kendi rolünü oynayabilmesinde ve sorumluluklarını yerine getirebilmesinde yardımcı olan toplum kurumları nelerdir? Basın, radyo, kütleye bilgi veren, kütleyi eğiten diğer vasıtalar bu amacı gerçekleştirebiliyor mu?

— Diğer kurumlardan önce, eğitim kurumları vatandaşa barışçı bir toplumsal yaşam için gerekli olan karakteri geliştirmek zorundadır. Yalnız, zengin veya

imtiyazlı olanların çocuklarına has olmamalıdır, yüksek eğitim.

Eğitim, vatandaşın toplum içindeki politik, ekonomik, sosyal ve kültürel yaşamını için gerekli yeteneklerin gelişiminde yararlı olmalıdır bence. Eğitim, sağlam karakterli, yalnız başına düşünebilen, karar verebilen, ve hareket edebilen bireylerin yetişmesine yardımcı olmalıdır aynı zamanda. Böyle yetişmiş bireyler medeni cesarete sahip olur; toplumun özgürlüğüne karşı olan tehlikeleri sezer ve bu özgürlüğü savunmaktan sakınmaz.

Bu eğitim kurumları, öğrencilerine yakın geçmişin olaylarına dayanarak, demokrasinin kendiliğinden sihirli bir kudreti olmadığını, sürüp giden, hiç bitmeyen bir sorumluluk olduğunu öğretmelidir. Buna özellikle günümüzde önem vermemiz gerekmektedir. Okulların çoğunda şimdi, tarih, modern çağların başlangıcına kadar anlatılmaktadır. Oysaki yakın yılların olayları da aynı önemi taşır, bize değerli dersler verdikleri için.

Çoğunlukla vatandaşın hakları diktatörlük ve savaşlarla yok edildi. Çok kere kendi çıkarlarına aykırı görevler yükletilmektedir vatandaşa. Toplum konusu ile ilgili olan ve onu geliştirmesi gereken basın, tiyatro, televizyonun iyi çalışmadığı kanısındayım. Çoğunlukla bu kurumlar, insanın güçsüzlüklerinden yararlanarak para kazanmak için kullanılmıştır. Meydana getirdikleri zararları düşünmemektedirler. Bu zararları, basın özgürlüğünü, haberleşme haklarını kısmadan önlemek güçtür. Uluslararası basın dernekleri ciddi bir çıkar yol bulmak için çalışmaktalar. Bu konuda, uyanık olma ve toplumu böyle bir tehlikeden koruma diğer bir vatandaşlık görevidir.

Parti ve diğer özel kurumların,

toplum konusunu şekillendirme ve yöneltmeğe hakları vardır. Ancak kendi düşüncelerini zorla ve yıldırma ile yayma anlamına gelmez bu. Kendi fikirlerinde olmayanlara, bunu belirtebilme özgürlüğünü vermek gerekir. Özgür inanca tartışmaları politik yaşamının ana koşullarıdır. Bu konuda istenmediği halde acıklı durumlar görmekteyiz. Şimdiki kanunların, günün gerekçelerine ne kadar uyduklarını, teknik ilerleme ile ne kadar bağdaştıklarını ve istenen ilerlemeleri nasıl engellediklerini topluma anlatmak politik partilerin ve özel kurumların ödevidir.

— Bu ortamları hazırlamak ve gerçek vatandaşlık için kullanılmasını sağlamak için gençlik ve kurumlarının ödevleri neler olmaktadır.

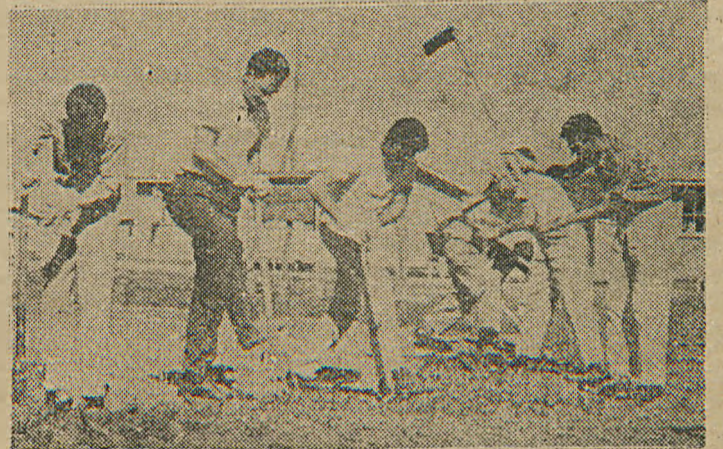
— Gençlik ve kurumları olayları araştırmak ve haklarında bilgileri yaymakla önemli bir iş yapabilirler. Macar ihtilâlinin kritik günlerinde gençliğin hemen hemen hepsinin özgürlüğe sadık kaldıklarını gördüm.

On yıl diktatör konuşmaları ve sorunları ile beslenmişti gençlik. Bu telkinlere rağmen Macar

gençliği özgürlük ve ülkelerinin geleceği için fedaya hazırlanmışlardı kendilerini. Çoğu sürgünde olan özgürlüğün bu genç savaşçıları, bugün özgürlüğe yapılacak herhangi bir saldırıya ya da özgür dünyada inançlarını serbestçe açıklama haklarına yapılan sınırlamaya karşı çok hassastır. Gençliğin, demokrasinin anlam ve metodlarının önem ve değerini anladığını gösterir, bu.

Gençlik, yaşamada ilerlemeği korumakta, günün koşullarına uymayan kurumları daha iyiye götürmeği istemektedir. Düşünceleri bu türlü projelere bir önceki kuşaktan çok daha açıktır. Gençlik, çağımızı karakterize eden endüstri devriminin koşullarına göre sürekli olarak vatandaşlık hak ve görevlerini tekrar tanımlamazsa, demokrasinin, demokrasi olmaktan çıkacağını anlamış durumdadır. Vatandaşlık hak ve görevleri son iki yüz yıldan beri çok değişmiştir.

Gençlik, geleceğe doğru bakmaktadır, günümüzde. Gençliğin, görüş ve davranışları yeni bir vatandaş türünün doğmasına yardımcı olacaktır sanırım.

Şili üniversitelleri yurt görevinde çalışıyorlar

Kuran Çevirisi Üstüne

Gençlik, Ekim 1961.
Yıl: 5, Sayı: 14.

— Baltacıoğlu, siz Kuran'ı Türkçeye niçin çevirdiniz?

— On beş yıl önce Yeni Adam'da Cinsel Eğitim diye bir eserimi yayınlamaktaydım. Sen kısmına yaklaşmıştım. Cinsel sapıklıktan bahsediyordum. Bir de Kurana bakayım, Lud Kavmi dolayısıyla ne diyor, dedim. Türkçe tercüme lere baktım, şaşka kaldım. Çünkü Allah sözüne benzemiyen sözlerle karşılaşmıştım. Fransızca, İngilizce tercümelere baktım. Onlar da öyle. Büsbütün merak ettim. Bir de Kuran'ın kendisine bakayım, dedim. Kuran'daki âyetin bu tercümeyle hiç bir münasebeti yoktu. Bildiğim Arapçayla bunu anlayabiliyordum. Ya onlar bu yanlışları nasıl yapmışlardı? Bu gibi tercümelemleri eledikçe fahiş yanlışlarla karşılaşıyordum. Sonunda hayatım boyunca uğraştığım işleri bir yana bırakıp kendimi din kitabımızı ana dilimize çevirme işine verdim.

— Bu gibi çeviri yanlışlarına bir kaç örnek verir misiniz?

— Evet, notlarımdan okuyayım size. Bu ünlü bir Kuran tefsircisinin tercümesidir. "O Allah ki yeryüzünü bir eğlek, gökyüzü-

nu de dam yaptı." Bakın bu âyeti nasıl çeviriyor "O Allahü teâlâ ki yeri sizin için yatak kıldı. Ve göğü üzerine kubbe yaptı." Yanlış burada bitmiyor, tefsirle daha çok büyüyor. "İşte arz size böyle bir döşek başınız üstündeki müzeyyen gök kubbeyi de bu döşegi ihtiva büyük muhteşem bir bina yapmış. İnsan olup da bu bina içinde döşeğe kurulmayan var mı?"

Ya şu çevirmeye ne dersiniz: "Bilin ki emval ve evlâdınız size fitnedir." Fitne olunca ne yapılmalı? Yok etmeli, değil mi? Oysa ki Allah böyle demiyor. "Mallarınız, çocuklarınız sunamadır." diyor.

Günün birinde Kuran'ın bir çevirisini okurken siz de şuna benzer bir sözle karşılaşabilirsiniz: "Tanrıdan iyi boyacı mı olur?" Benim gibi dona kalacaksınız. Ne demektir bu? Doğru çevrilmiş şudur: "Tanrıdan iyi din sunucu mu olur." Artık görüyorsunuz, Kuran ana dilimize nasıl çevrilmiş.

— Tarih boyunca Kuran Türkçeye çevrilmiş midir?

— Açıkça söylüyorum size: çevrilmemiştir. Bir kaç misâl ver-

mek isterim. İşte üç dört yüz yıllık bir Kuran: "Belki gönendürürük onları dahi ey görmezler mi tahkik biz kasd eyeriz yere ekse. vüz anı karinlerinden atalarını ta uzandı onların üzre ömür ey bunlar mıdır yeniciler." Bütün bu sözlerden bir şey anladınız mı? Hayır, neden? Çünkü o tarihte Kuran'ı çevirenler cümle cümle değil, kelime kelime çevirmeye kalkışmışlardı. Oysa ki dinimizi anlamak için din kitabımız olan bu kitabı anlamamız gerektir. Yine bu âyetin son yıllarda yetkili biri tarafından yapılan çevirisini okuyalım: "Evet, biz onları da, atalarını da - (bu dünyada) ömürleri tepelerini aşip uzayıncıya kadar - (yaşatıp) geçindirdik. Fakat şimdi görmüyorlar mı ki biz o arza gelip etrafından (tedricen) eksiltip duruyoruz. O halde galip onlar mı?" Bu sözlerden bir şey anlayabildiniz mi? Eserin tarihi 1953 tür.

Kuran çeviricileri arasında dili en açık olanlardan biri rahmetli arkadaşımız İzmirli İsmail Hakkı Boydır. Bu âyet için bir de onun çevirisine bakalım: "Hayır, biz onları, babalarını ömürleri uzayıp gafil oluncaya kadar geçindirdik. Onların yerlerine girerek etrafını eksilttiğimizi görmüyorlar mı? Yine onlar galip öyle mi?" Yine bir şey anlaşılmadı değil mi? Bu anlaşılmamak yanlış beş on âyet için değildir. Çevirme boyunca bu böyledir. İşte size Kuran çevirmelerinden bir kaç örnek daha: "Ehli karyenin halini mesel olarak darbet", "Ve denilir: Kim var bir okuyacak. Ve sezer o dem temmelfirak ve dolaşır ayak. Bacağa bacak. Rabbınadır o gün yalnız mesak." Arapça kırması olan bu dillerin Türkçeye ne ilgisi var. Türk bu dilden ne anlar.

— Bir çok kımseler Kuran'ın bir şür kitabı olduğunu ileri sürerler. Siz nasıl düşünüyorsunuz?

— Kuran din kitabımızdır. Onu arapçadan okuruz, anlamayız. Çünkü arapça bizim ana dilimiz değildir. Onu Türkçeden okuruz, yine anlamayız. Çünkü bu Türkçe bizim Türkçemiz değildir. O zaman anlamamaya, okumamaya katlanırsınız. Günün birinde çocuklarımızdan biri yabancılarından biri bize "Kuran nasıl bir eserdir?" diye sorar. Bilmiyorum, okuyorum anlamıyorum, demeyi kibrimize yediremeyiz de, "Bir şiir kitabı" der geçeriz. Kuran şiir ki-

tabı değildir. Kuran Tanrı buyruğudur o kadar. Bunun böyle olduğunu söyleyen yine Kuran'dır. Yasin suresinde şunu diyor. "Biz Muhammed'e şiir öğretmedik. Şiir ona gerekmez de. Kuran Tanrı buyruğundan ve okunacak bir kitaptan başka bir şey değildir."

— İslâmiyette kavmiyet, milliyet yoktur, bütün müslümanlar bir tek millettir derler, siz ne dersiniz?

— Yanlıştır derim. Kavmiyet sözünden milliyet anlaşılıyorsa İslâmiyette milliyet vardır. Kuran'ın bir ayetine göre insanların türlü dillerde ve türlü renklerde yaratılmış olması yerlerin, yerlerin göklerin yaratılması gibi Allah'ın varlığını, kudretini gösteren bir belgedir. İslâm dini milliyetçi bir dindir. Allah her kavme kendi diliyle söylemiş, her kavme kendinden peygamber göndermiştir. Kuran'ın Arapça olarak gönderilmesinin sebebi de peygamberin araplar arasında bulunmasıdır. Dile bu kadar önem veren bir din besbelli ki milliyetçi bir dindir.

— Bazı düşünürler ve bazı devlet adamları Kuran'la bilimi uzlaştırmak isterler. Sizin bu konudaki düşünceniz nedir?

— Tamamiyle yersiz bir düşünce. Kuran ile ilim ve medeniyet arasında herhangi bir çatışma yoktur ki ikisini uzlaştırmak söz konusu olsun. Kuranda hiç bir bilim yanlışlığı yoktur. Kuran'da sözü edilen tabiat olayları pozitif bilimlerin verilerine uygundur. Allah Kuran'la bildirmek istediklerini apaçık bildirmiştir. İnsanları uyarmak için gönderilmiş, okunacak bir öğüt kitabıdır. Kuran yalnız akla değil, hem akla hem de gönüle söyler.

— Son günlerde "Allah nedir?" diye bir kitabınız çıktı. Bu eseriniz üzerinde bilgi verir misiniz?

— Benim için Kuran'ı ana diline çevirmek yetmiyordu. Kuran'ın tefsirini yapmam da gerekiyordu. Çünkü Kuran çeviricisi olarak Türklere yapacağım bir hizmet vardı. Bunu yaptım. Kur'an tefsirini yaparak yine onlara hizmet etmek istedim.

"Allah Nedir" adlı kitap on onbeş ciltlik büyük tefsirin birinci cildir. Kuran niçin tefsir edilmedi? Bu sorunun karşılığı şunlardır: 1) Kuran'ın dosdoğru

Boğaziçi Üniversitesi

Arşiv ve Dokümantasyon Merkezi

Kişisel Arşivlerle İstanbul'da Bilim, Kültür ve Eğitim Tarihi

Ismayıl Hakkı Baltacıoğlu Koleksiyonu

BLTBIO0200B07